

Posudek oponenta na diplomovou práci

Veroniky Manové

na téma „*Ukládání trestu obecně prospěšných prací*“

Předložená diplomová práce o 78 stranách textu se věnuje velice zajímavému i aktuálnímu tématu trestu obecně prospěšných prací a jeho ukládání jak v českém právním řádu, tak ve srovnávacím pohledu i ve vybraných zahraničních právních úpravách.

Práce je systematicky rozdělena do sedmi hlavních částí, včetně úvodu a závěru. V úvodu si diplomantka vytkla jako hlavní cíl podrobně analyzovat právní úpravu trestu obecně prospěšných prací, včetně jejich výkonu a dalších souvisejících aspektů. V první kapitole pojednává nejprve o historickém vývoji právní úpravy trestu obecně prospěšných prací a v kapitole druhé pak vymezuje systém alternativních trestů v platné právní úpravě trestního zákoníku, a to se zaměřením na trest obecně prospěšných prací. Za stěžejní lze považovat jednak třetí kapitolu, která se zabývá ukládáním trestu obecně prospěšných prací, a to včetně zohlednění příslušných statistických údajů, jednak kapitolu čtvrtou zaměřenou na samotný výkon tohoto trestu a také mj. na otázky týkající se možnosti přeměny trestu obecně prospěšných prací na trest domácího vězení, peněžitý trest nebo trest odnětí svobody. Přínosná je jistě i kapitola pátá, v níž diplomantka pojednává o vybraných zahraničních právních úpravách trestu obecně prospěšných prací a snaží se o určité srovnání s českou právní úpravou tohoto institutu. Diplomantka si pro komparativní část své práce vybrala slovenskou, švýcarskou, nizozemskou a belgickou právní úpravu. V závěru práce shrnuje diplomantka poznatky, k nimž dospěla v předcházejících kapitolách, a zároveň dospívá k celkovému zhodnocení platné české právní úpravy obecně prospěšných prací i stávající právní praxe v této oblasti. Pokud jde o vlastní návrhy diplomantky de lege ferenda, ty výslovně v závěru práce zmíněny nejsou. Částečně se s nimi lze setkat v předchozích kapitolách práce, i když většinou nejsou jednoznačně formulovány. Jednou z výjimek je myšlenka na zavedení účasti probačního úředníka při sjednávání dohody o vině a trestu,

kteřou diplomantka nastiňuje v komparativní části práce (str. 73). Je pravdou, že tato kapitola by zřejmě mohla vybízet i k dalším návrhům nebo minimálně k zaujetí vlastního stanoviska ohledně možnosti zakotvení některých podmínek ukládání obecně prospěšných prací obsažených ve zkoumaných zahraničních právních úpravách. Diplomantka v tomto směru většinou zůstává tzv. v půli cesty.

Při zpracování tématu diplomantka vycházela z velice širokého okruhu odborné literatury a dalších zdrojů, včetně příslušné judikatury. Se zdroji pracuje na velmi dobré úrovni a také na ně průběžně v práci odkazuje a uvádí je také v závěrečném seznamu použité literatury.

Po jazykové stránce je práce na dobré úrovni a stejně tak i z pohledu celkové úpravy textu, jeho přehlednosti a logického členění.

K vlastnímu obsahovému zpracování zadaného tématu nemám zásadní připomínky. Diplomantka předkládá velice solidní analýzu předmětné problematiky a nedopouští se významných věcných pochybení. Drobnou připomínku by snad bylo možno vznést vůči formulaci třetí věty kapitoly 3.3.1 na str. 42, kdy diplomantka uvádí „...v případě, kdy po zkráceném přípravném řízení rozhoduje ve věci samosoudce trestním případem.“ Takto formulováno to vyznívá tak, jako by trestní příkaz bylo možno vydat jen po zkráceném přípravném řízení.

Celkově i s přihlédnutím k výše uvedenému hodnotím práci jako velmi solidní kompilaci na zadané téma s tím, že diplomantka splnila požadavky kladené na kvalifikační práce daného typu, a zároveň že v podstatě i splnila svůj vlastní cíl, který si vytkla v úvodu práce. Proto předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm **velmi dobře**, případně i **výborně**.

Otázka pro ústní obhajobu:

Doporučila byste nějaké konkrétní legislativní změny, pokud jde o českou právní úpravu trestu obecně prospěšných prací, a jestliže ano, jaké a proč?

V Plzni dne 7. května 2019

JUDr. Simona Stočesová, Ph.D., LL.M.